

Težave v parku

Hunter je globoko zajel sapo. »Teh besed ne govorim.«

Diana Evelyn Nielson
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v ZDA.

Hunter je s prijatelji tekel skozi park. Široko se je zasmel, ko je začutil, kako piha okrog njega. Čutil je, da je zelo hiter in lahek!

Kyle se je ograje dotaknil prvi. »Zmagal sem!« je zaklical.

Hunter se je ograje dotaknil trenutek kasneje. »Ni pošteno! Prvi si začel.«

»Hja,« je rekel Miguel. »Kdo bo prvi pri drevesu!«

Hunter se je spet spustil v tek. Tokrat se je prvi dotaknil drevesa. A Miguel je bil tik za njim.

»Zmagal sem!« je rekel Miguel.

»Ne, Hunter je zmagal,« je rekla Piper.

»Hja,« je rekel Kyle.

Miguel je prekrizal roke. Potem je rekel grdo besedo.

Drugi otroci so se zasmeli.

Miguel je spet izrekel to besedo in so se spet zasmeli.

Hunter je začutil žalost. Vedel je, da ni dobro govoriti te besede. Vendar ni hotel, da bi ga zbadali. Rekel ni ničesar.

Piper je rekla drugo grdo besedo. Potem je Kyle rekel še eno.

»Zdaj pa ti reci eno, Hunter,« je rekel Kyle.

»Ja, daj no,« je rekel Miguel. »Reci novo kletvico.«

Hunter je globoko zajel sapo. »Teh besed ne govorim.«

»Če boš rekel eno besedo, te ne bo konec,« je rekel Kyle.

»Nočem,« je rekel Hunter.

»Se preveč bojiš?« se je zasmel Miguel.

Hunter je postal ves rdeč v obraz. »Igrat se grem kam drugam.«

Preostali otroci so se še naprej smejali in govorili grde besede. Hunter je hotel pobegniti. V parku zanj ni bilo več zabavno. »Se vidimo kasneje,« je zamomljal.

Hunter je roke vtaknil v žepe in počasi odšel mimo vseh drugih otrok. Ni več čutil, da je hiter ali lahek. Čutil je težo.

Poiskal je mami in očija, ki sta sedela na klopci. Oči je odložil knjigo. »A si v redu?«

Hunter je skomignil z rameni. »Začeli so govoriti grde besede. Jaz jih nisem hotel, zato sem odšel.«

Mami se je nasmehnila. »To je bilo pogumno.«
»Ponosna sva nate,« je rekel oči. »Teško je sprejemati dobre odločitve, ko jih ljudje okrog nas ne.«

Zavzdihnil je. Bil je vesel, da se je odločil prav, a se vseeno ni počutil dobro.

»Bi šel rad domov?« je vprašala mama.

Hunter je pomislil. »Ne še,« je rekel. Pogledal je k drugi skupini otrok, ki so se igrali na jeklenici. »Tjale grem.«

Ko se je Hunter namenil tja, mu je eden od dečkov pomahal. »Živijo, jaz sem David.«

»Jaz sem Hunter. A lahko skačem s teboj?«

»Seveda!«

Hunter je bil na vrsti za jeklenico in začutil, da okrog njega piha. Ko se je igral z Davidom in drugimi, je spet čutil, da je hiter in lahek. Naredil je, kar je bilo prav, čeprav je bilo težko. Bil je zadovoljen, ker je sprejel dobro odločitev. ●

Več o sprejemanju dobrih odločitev preberi v Evangeljskih merilih na koncu svojega *Vodiča za otroke*.